

2017-32-0151-00077

Skrivelse af 17. juli 2017 fra Nordjyllands Politi

En ko blev nødslagt i besætningen og efterfølgende sendt til slagteriet. Af dyrlægeattesten fremgik det, at koen gik som var hoften gået af led. På slagteriet fandtes ruptur af lårbenshovedets ligament, dette var skyld i koens bevægelsesmønster. Der var vævsnydannelse som tegn på, at skaden var af ældre dato. Sigtede besætningsejer havde ikke bemærket, at koen var halt før dagen før nødslagtingen.

Rådet udtalte:

Af fremsendelsesskrivelsen fremgår:

”at der blev leveret en nødslagtet sortbroget ko til Slagteriet... Koen var nødslagtet i besætningen grundet skade i den ene hofte. Ved efterfølgende dyrlægekontrol blev det konstateret/vurderet, at skaden i hoften var væsentligt ældre end 1 døgn.

Det fremgår af erklæringen fra embedsdyrlægen, at det af nødslagtningsattesten fremgår, at ”koen går og trækker med højre bagben, som om hoften er gået af led”. Det fremgår endvidere af attesten, at skaden er erkendt d. 4. januar 2016 om morgenen ved malkning. Det vurderes af embedsdyrlægen, at hoften er gået af led noget tid før end skaden blev opdaget d. 4. januar 2016. Embedsdyrlægen vurderer, at kreaturet har gået med skaden mindst 1 uge inden nødslagningstidspunktet.

Ved efterfølgende indskæring på højre hofteled konstaterer embedsdyrlægen forskellige forandringer omkring leddet herunder dannelse af arvæv omkring denne og det omkringliggende muskelvæv. Det er herefter embedsdyrlægens vurdering, at skaden er ca. 6-14 dage gammel.”

Spørgsmål 1:

Finder Rådet, at besætningsejer, ved at lade kreaturet gå i besætningen med den pådragne skade i et længere tidsrum, uden at tilkalde dyrlæge til behandling eller lade dyret aflive, derved har undladt at behandle dyret omsorgsfuldt og forsvarligt, herunder beskyttet det mod unødigt smerte, lidelse, angst og varigt mén.

Svar ad 1:

Det fremgår af obduktions attest af 14. august 2017, fra Sektion for Patologi, Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU-Sund, at der ved undersøgelse af de fremsendte præparater fandtes følgende:

”Sektionsfund:

Ved inspektion af præparaterne fandtes en total luxation af højre hofteled. Ligamentum capitis femoris (ligamentet der forbinder lårbenshovedet og hofteskålen) var revet over, hvorfor caput femoris (lårbenshovedet) var dislokeret fra sin normale position i hofteskålen. Caput femoris fandtes i en konkav hulhed i den omkringliggende muskulatur, hvori der var dannet et pseudoled med omgivende bindevæv og granulationsvæv, der antog en maksimal tykkelse på ca. 1 cm. Der

fandtes endvidere blødning i denne muskulatur. Hofteskålen var udfyldt af bindevæv og granulationsvæv, der antog en maksimal tykkelse på ca. 4,5 cm.

Konklusion:

Der foreligger en total luxation af højre hofteled med udtalt granulations og- bindevævsnydannelse samt dannelse af et pseudoled. Bedømt ud fra omfanget af bindevæv vurderes det, at læsionen har en alder på flere uger.”

Det fremgår endvidere af dyrlægens nødslagtningsattest af 4. januar 2016, at der ved inspektion af koen fandtes følgende ”Koen går og trækker med HB som om hoften er afled”.

Det fremgår endvidere, at koens situation af ejeren blev erkendt d. 4. januar 2016.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst én gang om dagen.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at koens situation for længst under de daglige tilsyn burde have været opdaget og afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved at tilkalde dyrlæge med henblik på nærmere undersøgelse og iværksættelse af relevant behandling eller aflivning. De påviste læsioner har medført tydelig og let erkendelig bevægelsesforstyrrelse, således som det også fremgår af nødslagtningsattesten. Under sygdomsforløbet i besætningen har koen været udsat for høj grad af smerte, lidelse og angst samt væsentlig ulempe. Koen er ikke blevet passet og plejet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at koen i besætningen har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 3, 1. punktum.

Spørgsmål 2:

Finder Rådet, at det ud fra det oplyste må have stået klart for besætningsejer, at udsigt til helbredelse uden behandling af kreaturet ikke var gunstig.

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

I bekræftende fald finder Rådet da, at kreaturet derved har været behandlet uforsvarligt eller grovere uforsvarligt.

Svar ad 3:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger.

Svar ad 4:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 3.000 kr. for overtrædelse af bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr § 19, stk. 1, jf. stk. 2, jf. § 5 og dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. jf. 2. pkt. og stk. 7, jf. stk. 9, jf. § 1 og 2 (nu § 28, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 9 og 11).